tati, et Nõuk. Liit annab määratut tähtsust Eesti ja teiste Balti riikide täielisele iseseisvusele. Sellest olenevalt Nõuk. Liit pidas endale vastuvõtmatuks igasugused kokkulepped Balti riikide ja kolmandate riikide vahel, olgu need sõlmitud vabatahtlikult või surve all, ning kandku need poliitilist või majanduslikku laadi, mis annaksid kolmandaile riikidele mõningaid soodustusi või eesõigusi Eesti ja Läti territooriumil või sadamates. Nõuk. Liit pidas niisuguseid võimalikke kokkuleppeid mitte kooskõlas olevaiks rahulepingute ja mittekallaletungilepingutega ning lubas tarvilisel korral teha kõik järeldused. Noodis rõhutatult luges Nõuk. Liit Balti riike kuuluvateks oma eluliste huvide piirkonda, seega ka Nõuk. Liidu sõjajõudude kaitsepiirkonda.

Seda seisukohta kaitses Nõuk. Liit kogu läbirääkimiste kestvusel, mis tal käisid Inglismaa ja Prantsusmaaga. Kuna Nõuk. Liidu niisugused seisukohad olid püstitatud enne mainitud läbirääkimisi, ei olnud arvata, et nad pidid langema ära nende läbirääkimiste ebaõnnestumisega. Nad jäid püsima üldises konstellatsiooni muutumiseski, mis tekkis Ida-Euroopas Saksa-Nõuk. Liidu kokkuleppega ja Poola purunemisega. Ehkki see kokkulepe kõrvaldas Saksamaa ittatungi hädaohu ja oli mõeldav Saksa-Vene huvisfääride kindla jagamise eeldusel, tuli Balti riikide tunnustamine Nõuk. Liidu eluliste huvide piirkonda kasuks selle sõjajõudude, eriti merejõudude väljanihutamisele, mille tähtsus intensiivse relvastusprogrammi läbiviimise tõttu oli tugeval tõusul. Need eesmärgid juhtisid Nõuk. Liitu otsima probleemi lahendust Balti riikide kaudu.

Eesti kroonika 1939, lk. 22